

Felvidéki Híradó.

TÁRSADALMI és KÖZMŰVELŐDÉSI HETILAP.

MEGJELENIK: MINDEN VASÁRNAP.

<p>ELŐFIZETESI ÁRA: Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt. Negyed évre 1 frt.</p>	<p>Felelős szerkesztő: Revész Lajos.</p> <p>A lap szellemi részét, illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előzetések a kiadóhivatalra címezze Turóc-Szt.-Mártonba küldendő.</p>	<p>Társ szerkesztő: Fehér János.</p> <p>HIVATALOS HIRDETESEK DÍJA 100 szög 2 frt., ezentúl minden megkezdett szög szónál 50 kralt több.</p>
---	---	---

A felvidék mezőgazdasága és insége.

A hol az emberek a földművelésből meg nem élhetnek: ott első sorban az ipar nyújthat fenttartást; és pedig úgy a kézi, mint a gyári ipar. Nem tartom szükségesnek, hogy az ipar fellendítésének szükségességét bizonyítsam. Úgyis mindenki tudja, hogy minél fejlettebb valamely országban az ipar: annál jobb helyzetben van a nép. Például szolgálhat Csehország, mely tartomány, a lakosság sűrűsége és ahhoz viszonyítva aránylag csekély földterülete dacára, a művelés intensívitásával és virágzó iparával az osztrák-magyar birodalomban vagyonilag tekintélyes állást foglal el. A kézi iparból kiemelendően tartom a kosárfonást, a fa-, fonó-, szövő- és himző ipart. Látnuk, hogy a felvidék egyes területein, hol a faipar virágzik, a népek kerestese van és inség nem fenyegeti. Szintúgy boldogul a nép ott, a hol gyári ipar létezik, mert munkát kap, munkát tanul, s ha érvényesül, jól fizetetik. A kézi és gyári iparra kellene tehát első sorban súlyt fektetni: hogy a népek munkája és munka adója legyen.

Nagy fontossággal bír a felvidéken az állattenyésztés előmozdítása s ezzel kapcsolatosan a hegyi legelő fejlesztése, kihasználása. A felvidék gazdasági viszonyai csak akkor fognak kedvezőre alakulni, ha az állattenyésztésre nagyobb gond for-

dítottatik. — Szarvasmarha-tenyésztésünk a parasztszállónál, bár minőségileg javult, mennyiségileg apadt. Az emberek ökrök helyett tehénekkel végeztetik a mezőgazdasági munkákat, nem éppen a tenyésztés előmozdítására. E téren azon kívül, hogy a gazdasági egyletek egynehány községnak és egyeseknek közhasználatra jó véru tenyészbikákat szereztek, vajmi kevés történt. Ha minden községben megfelelő számú tiszta fajú bikák helyzetnének el és a honi korcs bikák teljesen kizártnának, ha továbbá a borjúk levágatása akadályoztatnék: jobb eredmény lenne várható.

Az állattenyésztésről szólva, ki akarom emelni különösen a juhtenyésztést, mely szembenűnő hanyatlást mutat a felvidéken. Pedig ha az állattenyésztés valamely ágának, úgy ennek kellene legjobban prosperálnia, mert itt leginkább van indikálva. A kopár hegyeségből, a hegyi legelőből elég van, melyhez a szarvasmarha nehezen férhet, ezeknek fűvét kellene és lehet csak a juhtenyésztés által hasznosítani. A juhok takarmány iránti igényei nem nagyok s juhnyájakkal oly helyeket lehet trágyázni, a hová a trágyát felvinni igen nehéz, vagy egyáltalában nem lehet. A törőgyártás, a gyapjútermelés szintén jóvedelmet hozhatnának népünknek: a juhtenyésztés emelésére vezetne: értékesebb juhajták behozatala, a termékeknek és a juhűsnak piac teremtése.

Az állattenyésztés sorából figyelmet érdemel még a sertésenyésztés. Tékintve a felvidék klimatikus viszonyait s azon körülményt, hogy a sertések leginkább fából készült ólókban telelnek, kora tavasztól késő őszig legelőre hajtának, hogy tehát tartásuk nem sok költséggel van összekötve: a sertésenyésztés a felvidéken épp úgy indikált mint a juhtenyésztés. Az állattenyésztésnek ezen ága pedig szintén nem virágzik a felvidéken; a parasztnép csak házi szükségletre tart sertéseket, de nem kereskedelemre s innen van, hogy a hentesek a sertéshúskereskedő máshonnan szerzik be szükségletüket és a pénz, a haszon, melyet népünk szerezhetne, más vidéki tenyésztők zsebébe vándorol. E téren tehát szintén sok a tennivaló.

Nem hallgathatom el itt a gyümölcstermelést sem, mint oly tényezőt, mely a felvidék gazdasági viszonyaira üdítő befolyást gyakorol. De ez is hanyatlóban van; a gyümölcsfák száma csökken, a téli fagyok sok fát elpusztítottak, az öreg fák kivágnak, utánültetés csekély. A törvény rendeli a községi faiskolákat, e célból területek lettek kihalásai s s ime, a törvény hűsz esztendei uralma alatt oda jutottunk, hogy a legtöbb községben faiskola nincs és ha van is, e területek egyes emberek jogtalanul öncéljaikra használják. A mezőgazdaság ezen ágának lendületét adna, ha az illetékes vármegyei gazdasági egyesületek a több-

nyire mitsem érő községi faiskolák helyébe, a területük kibérlése által elérhető jövedelemből a felvidéki vármegye területén egy vagy több szakaszerűen kezelendő faiskola létesítenék s a facsemeték a községi lakosok közt kiosztatnának. Ez által el lenne érve a gyümölcs jobb értékesítése szempontjából: hogy csak bizonyos, az éghajlati viszonyoknak megfelelő gyümölcsfajok termeltesen, elmaradna a felette nagy számú gyümölcsfajok tenyészése, melyeknek termékei, miután azokat a kereskedőnek fajok szerint el kell különíteni, csak fél áron fizetnek. A népet arról is fel kell világosítani, mikép értékesítse legjobban gyümölcsét, hogy tehetetlenségében önző gyümölcskereskedők által meg ne károsítsák s ép azért egy conservgyár itt a felvidéken piacot teremtené a gyümölcsnek. — A növényi kultúrával szorosan összefügg a méhészet is, mely itt-ott jól prosperálhatna és a népek tisztességes hozamot biztosítana.

Ezek azon módok, melyeknek alkalmazása a felvidék mezőgazdasági viszonyaira és az inség elhárítására jó hatással lenne. **P. K.**

A koronázás jubileuma.

Néhány nap választ el bennünket június hó 8-ától, s a főváros, a nemzet s a király már készülnek, hogy ezt a napot Magyarország történetében emlékeztetőssé tegyék.

25-ik évfordulója annak a napnak, a melyen az ország és nemzet alkotmányt s ez által a haladás minden alapját s fel-

TÁRCA.

Kék koporsón . . .

Kék koporsón gyöngyvirágos koszorú
Nem tudom én mert vagyok oly szomorú . . .
Nem tudom én honnan e bú szomorú . . .
Hiszen nem bánt már a földön semmi sem.

Kikelet van, virág nyílik a mezőn
Én egyedül bolygok a temetőn . . .
Temetőben gyöngyvirágos kis helyen
Imádságra teszem össze két kezem.

SZEPESI ERVIN.

Egy nota története.

(Elbeszélés.)

— A „Felvidéki Híradó” eredeti tárcaja. —
Írta: **RÉVÉSZ LAJOS.**
(Folytatás.)

Péter tartotta magát erősen; el-előntötte ugyan az indulat, hanem erősebb volt annál az indulatnál. És igen meg volt önmagával elégedve, mikor kiérve az udvarra, elmondhatta:

— Nem kellesz csabító, nem kellesz!

Egy este, már 10 óra után hazá jött Borcsajától. Nem volt nála maradás, valami ordog incekedett benne s úgy-úgy magához szorongatta azt a kis teremtest, hogy a lelegzete elhalt belé.

Ott hagyta inkább, nehogy kárt tegyen benne. abban a kicsi babában.

Haza érve, egyenesen az istállóba ment; s míg küszönt az utca-ajtóban álló Pannának;

lefeleddt ágyára s világot sem gyujtva, hanyokodott fekhelyén. Égette az a belső gyehenna, mely vére minden cseppejt izzó tüzzé változtatta.

Látta aztán egyszer csak, hogy felnyílik az istálló ajtaja s megint betéveddik; látta azt is, hogy aki bejött, senki más, mint Virág Panna, a szép asszony. Tudta, hogy jön felé — és mégse mozdult tekehelyéről, hanem várta, hogy mi lesz ennek a vége?

A szép asszony egyenesen odatalált az agyhoz s ráüt a szelére, kezét — mintha latina a sötétben — ratette Hamveri Peti izzó fejére s egy szó nélkül, egy hang nélkül elkezdte simogatni — mintha ahhoz neki lenne joga és nem masnak!

Peti sem szolt egy hangot sem; türté, mint a gyermek, hogy tegyen vele az az asszony, amit akar.

Igy teit el néhány perc, mialatt Panna mind közelebb húzódott hozzá.

Egyszer aztán, mint mikor a hűz leshelyeől aidozatarra ugrik, lehajítja fejet Peteréhez, ajkára tapasztja égo piros kis száját, s szájva égo szenvedélyvel, mintha leiket akarna kisívnyampir modjára.

Peter elvesztette az eszt; a belsejében haborgó ordóg legyőzte jobbik énjét s magához karolta azt a szép asszonyt, azt a rossz asszonyt, s visszaadta csókját éppen olyan tüzzel, épen olyan szenvedélyvel.

Ha már el kell vezetnie, veszszen el egészen; je, a karhozat legmélyebbó úrvényébe.

Mikor lecsillapult hahorgó vére, odalált csabítója elé:

— Legyőztél Panna! Kuzdóttém ellened, mert mast szerettem, akit nem akartam megcsalni. Hanem most már győzd le onmagadat is, mert keserves nap lesz az am nekem is, meg neked is, ha megtudom, hogy azt a gyermeket kár volt érted elhagynom.

Virág Panna — felelet helyett — kacagva ugrott a nyakába s össze-visza csókolta azt a fenyegető száját.

Masnap igen komoly volt Péter egész nap. Nem volt maradás atól a gondolatól, hogy Borcsanak mindent el kell mondania. Azzal tisztában volt, hogy nem boldondítja; de hogyan mondja meg neki, hogy már nem szereti;

Hát csakugyan nem szereti? Hát csakugyan semmi rea nézve ezentúl az az eddigi oly kedves arc, az a kicsi baba?

— Nem, ma nem megyek! Ma nem tudnék szemébe nézni. Majd holnap.

Es nem ment sem ma, sem holnap, sem holnapután. Ha magában volt, bánkódott azon, hogy így történt; ha meg aztan Panna közelebb jutott, megint efeledete Borcsát, meg az egész világot azon a szép asszonyon kívül.

Nehány nap mulva szétlétben danolták Rákös városában:

Virág Panna arany kácsa,
Arany szalag a nyakába;
Barna legény ne nyúl érte,
Hamveri Peti megver érte.

Most meg már aztán, hogy ki is nótázta, szászor nehezebben esett Borcsa elé kerülnie. Hanem annak meg kellett történni. Azt a kis lányt nem hagyhatja el szó nélkül. El kell oda mennie.

Es elment.

Borcsa ott várta a kis kapuban; ott várta minden este; tudta, hogy el kell jönie még egyszer. Még egyszer és utoljára.

Mikor megallott előtte Péter, elfutottak szeméit a könyek s zokogva borult rá arra a nagyon-nagyon szeretett térfúrra, aki on tudatlanul, végtelen gyöngédséggel karolta magához. De nem sirt sokáig, pár pillanattal csupán, mi a viszontlatas keserűsége egy kisse megszűnt.

— Vége, ugy-e Péter, most már egészen es öröke vége?

— Vége, Boriskám! Igazán vége! Jól érezted te azt, hogy az Isten elveszi az én eszemet. Elvette, mert elordultam tőled. Sokáig kuzdóttém, de végre legyőzött a magam bane, gyengesége. Tudom, nem leszek vele boldog soha, mert a lelkem most is hozzád van, de amit közlebbe jutok, vége minden mas érzesemnek s még rólad is elfeledkezem.

Borcsa némán, lehajtott fejjel hallgatta ezeket a kegyetlen szavakat s nem tudta azt mondani, hogy nagyon fáj vége hallgatnia.

— Tudom, hogy már úgyis megtudtad a dolgot; de nem akartalak úgy elhagyni, hogy arra ne kerüljek, bocás és meg nekem, amiért eddig is magamhoz kötöttek;

tételét visszanyerte; mindenesetre érdemes arra, hogy mindazon tényezők, melyek a kiegyezés létrejöttén közreműködtek, s a melyek ezen kiegyezés áldásait élvezik, ismét együjlének a fényes ünnepélyek között ismét, az ország és a világ színe előtt dokumentálják, hogy Magyarország és a Habsburg-dinastia elválaszthatlanul vannak összekapcsolva, hogy Ferencz József király magyar nemzetének őszinte, odaadó és gondos atyja és viszont, hogy a magyar nemzet Ferencz József királyt tisztén, híven és lelkesen szereti.

A király azzal fogja koronázási jubileumát megülni, hogy lejőn magyar fővárosába s a nemzet által ott rendezendő ünnepélyeken részt vesz, hogy nemzeti célra szánt nagy alapítványt fog tenni s hogy a nemzetet szeretetéről újra biztosítja.

A nemzet? A nemzet országiszerte, nyelv- és valláskülömböz nélkül fog fényes ünnepélyeket rendezni, alapítványokat tenni, újra hódolni a legalkotmányosabb király előlt.

A nemzet legjobb fiaj oda fognak lépni a király elé és azt fogják mondani: „Nézd felséges királyunk, nézd ezt az országot! 25 évvel ezelőtt minden téren az erők óriási megfeszítése volt szükséges, hogy a nyugati államok kultúráját utolérjük. Az ország haladni akart és haladt is, mert a szükséges szellemi és anyagi erő megvolt benne, és Magyarország ma megérdemelt helyet foglal a civilizált államok sorában. Nézd ezt a nemzetet! Mi volt a magyar nemzet egy negyedszázad előtt? Egy, jócskán aspirációban, nyelveben s érzelében elnyomott, leigazított nép. 25 év rövid idő, de 25 év elég volt a magyar nemzetnek arra, hogy ismét talpra álljon. És a magyar nemzet talpra állott, kifejtette nem sejtett erejét és uralkodóvá tette e hazában a saját nyelvet, a saját kultúrát és jogos büszkeséggel lép ma trónod elé, mert a mit teremtett és a mit alkotott, azt a saját erejéből alkotta és a Te uralkodásod a azt alkotta.

Budapest a legfényesebben fogja június 8-át megünnepelni. Ott lesz a király, ott a nemzet színe-java. Az ország minden részéből oda fognak gyűlni a küldöttségek, hogy a királyt jubileuma alkalmával üdvözöljék, előtte történelm hűségükről tanúságot tegyenek.

De azért a vidéken is, minden megyében, minden városban s minden faluban lesznek ünnepségek ezen a napon. Lesznek hála istentiszteletek, ünnepélyes közgyűlések, beszédek, bankettek s a bankettek hazafias pohárköszöntők. Lesznek jelentős alkalmi alapítványok is, hol kisebbek, hol nagyobbak.

Szóval ezen a napon mindenki fog

ünnepelni s örülni, a király is és vele a nemzet. Az öröm általános, lelkes s mi fő, őszinte lesz a királyé is, nemzeté is.

A felvidék sem fog kimaradni az ünnepélyek s az örövendők sorából. Mert a felvidék mindig hű volt alkotmányos királyához. Lesznek tehát a felvidéken is jubileumi ünnepélyek. Lesz királyigazítás, lesznek Te-Deumok, ünnepélyes gyűlések, ünnepi bankettek, ünnepi beszédek.

Legalább mi meg vagyunk arról győződve, mert valóban igen szomorú világot véde reánk, ha a közönység sötétsége burkolozónánk az országos fényesség ezen ünnepén. D. N.

HIREINK.

— **Türoczvármegye közönsege** e hó 25-én Justh Kálmán főispán úr elnöklété alatt rendkívüli közgyűlést tartott a vármegyehaza nagytérében. Az elnök főispán úr emelkedett hangú, lelkes beszédben hívta fel a közönység figyelmét ama vezetés napra, melyen ő felsége, szeretett királyunk megkoronázásának 25. évfordulója alkalmából ünnepi díszit őt egész Magyarország, Inditványhoz képest a közgyűlés elhatározta, hogy a jubilárius ünnepek Türoczvármegye egy küldöttséggel vesz részt, melynek tagjaival megvalasztatták: Justh Kálmán főispán úr vezetés alá a vármegye két főrendiházi tagja: Révay Ferencz és Révay Gyula barók, továbbá Beniczky Kálmán alispán, Justh György országgy. képviselő, Juff Ferencz nagy bírókos, Szalló Géza kir. tanácsos, tanfelügyelő, Szofia Karoly kom. kath. főesperes, Klimó Vilmos agostai hitvallású evang. alesperes és Nyári Kálmán gróf. — Elhatározottak tovább, hogy a vármegye összes egyházai felkérteknek, hogy június hó 8-án ünnepi istentiszteletet tartsanak; a többi községekkel együtt Türocz-Szt.-Marton nagyközség előjárására arra, hogy 8-án kivilágított tisztelettel, a hivatalos intézkedések tehát megtették, most már rajtuk, polgároknak áll, hogy ez ünnepnapotak minél fenyesebbé tegyék.

— **Az állami iskola majálisa** 30-ára tervezett; minthogy azonban a napon Martonban országos vásár lesz, elhalasztották egy nappal majus 31-ére, keddre. Sietünk e körülményt az érdeklődők tudomására hozni.

— **A türoczmezei jötekyület** Ma délután 2 órakor a vármegyehaza nagytérében közgyűlést tart Szalló Géza úrnó elnöklété alatt; tárgysorozata a következő: 1. Jentés az egyjelt működéséről. 2. Pénztári kimutatás. 3. Inditványok. Azon t. c. tagok, kik valami inditványt szándékoznak tenni, tisztelettel felkérteknek, inditványaiknak legab három nappal a közgyűlés előtt az elnökségnek irásban való benyújtására.

— **Isten adjon meg, Borcsa!** Isten adjon meg!

Azzal elváltak. Borcsa félrehúzódott, ahol senki ne háborgathassa és sirt, sirt keserve. Mikor aztán jól kisirta magát, fölkereste édes anyját s elmondta neki, hogy miképen váltak el egymástól Hamveri Peti, meg ő. Mindezeket oly nyugodtan mondta el, hogy édes anyja nem tudott hova lenni az örömtől, milyen könnyen veszi a dolgot az ő leánya.

Bezeg Hamveri Peti nem tudott olyan könnyen erőt venni magán. Beszökött az istállóba, hogy senki észre ne vegye, mikor ért haza; magára zarta az ajtó, nehogy Virág Panna fölkeresse.

Ma nem akart vele találkozni. Masnap aztán az ové volt egészen. Az az asszony olyan szenvedélyes, oly nagyon szerette, hogy időt sem engedett neki arra, hogy gondolatában massal foglalkozhassék, mint vele.

Fölkereste naponként szászor; átölelte gömbölyű karjával nyakát, odadorozolt rózsás arcát az övéhez, mint egy hízogós cicá aztan megkérdezte tőle: — Szeretsz-e, Peti?

Aztan nem varta be a feleletet, hanem odatapszotta ajkát szeretőjéhez, hogy magába szívja Peti szenvedélyét.

— Ugy szeress, mint én szeretlek teged. Nagyon szeress, egészen szeress! Péter egészen kiforgatta a maga valóságából ez a laz. Igazított és türelmetlen

— **Liptómege közönsege** a mult heten tartott rendkívüli ülésén a következő urakból álló hódoló küldöttséget választotta a koronázási ünnepélyre: Kürchy Lajos főispán, Andahay Géza alispán, Kurimszky Antal dr. prépost, Baltik Frigyes püspök, Pataky István kanonok, Singer Vilmos főrabbi, Gömöri Szentiványi József, Flórbay Gyula, ifj. Szentiványi Marton, Vitális Péter, Kiszely Árpád, id. Szentiványi Karoly, Pottornyay Miklós, Angyal József, Kossányi Robert. Budapestre a küldöttséghez csatlakozni fognak: Matuska Péter dr. és Kajuch József képviselők, továbbá Majlath Béla, Lányi Bertalan és Büttner József.

— **A koronázás 25 éves jubileuma** alkalmából, folyó évi június hó 8-án, szerdán, a rózsahelyi magyar társasokr helyiségekben tartandó, tanulmányoslag egybekötött nemzeti hangverseny tartatik. Belépti díj személyenként: I. hely az első sorokban) 1 frt. 50 kr. II. hely a többi sorokban) 1 frt. Allóhely 80 kr. Deakjegy 30 kr. A tiszta jövedelem jötekyület célra fordítottan felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtaztatnak. Kezdeté 8 órakor. A belépti jegyek a mulatságra is érvényesek és válthatók Hondek J. kereskedő úrnál s este a pénztárnál. Másora a következő I. Gondolatok a koronázás negyedszázados évfordulóján. Dr. Csösz Imre lovag úrnól. 2. Keler Béla. «Nyitány» előadják harmonium- és hegedűkísérettel 8 kézzel: Belopoczki Irén, Jurecsky Ludmilla, Kiszely Eszter és Króner Mariska kisaszonyok. 3. Székely. «Magyar Ábránd.» Előadják: Janovits Béla úr. 4. Reissger. «Trios» Opus 164. Előadják: Chladek J. karnagy, Fellegi Alajos és Janovits B. urak. 5. «Szavaltat» ifj. Matuska Péter úrnól. 6. Reissger. «Trios» Opus 175. Előadják: Chladek J., Fellegi A. és Janovits B. urak. 7. Ries. «Nocturne.» Opus 19. I. szám. Hegedűn zongora kísérettel előadják: Chladek J. karnagy úr. 8. Erkel F. «Hunyadi L.» Potpourri. Harmonium- és hegedűkísérettel 8 kézzel előadják: Belopoczki I., Jurecsky L., Kiszely E. és Króner M. kisaszonyok.

— **A zsolnai kirandulás.** A türocz-szt.-martoni kereskedelmi középiskola növendékei közül 17-én, öt tanárak vezetésével, e hó 25-én eskügyán megtekinték tanulmányi kirandulásukat Zsolnara, hogy a Baross által létesített Lóv-féle postógyárat megnézzék. A hasznót a kelemessel összekötötték, nem vasúton, hanem kocsikon tettek meg az utat a feleséges panorámmal bővelkedő sztrésznói hegyzseren regényes kanyarutain keresztül. A kora reggeli órákban haladtak itt keresztül, hogy annál tovább gyönyörködhesseken szépségeiben, gyalog; miközben az Óvár és a Sztrésznó büszke romjai ala-

pos figyelmükre méltatták. Délelőtt 10 órakor már ott voltak a zsolnai posztógyár impozáns bejárata előtt. A gyár kitűnő igazgatója s tisztviselői kara a legkitűnőbb szívszellig fogadták a szakiskola látogatását s a kíváncsi sereget 5 csoportra osztván, azonnal megkezdtek a legmodernebb gyár alapos megismerését a hatalmas gépházát kezdve egészen a szabó műhelyig. Nem tehették, hogy megmagyarázzák itt, amit láttunk; úgysem értenék meg a posztógyárat mikéntjét az, aki azt nem látta. Nem halgathattuk el azonban azt, hogy a gyár teljesen kielégítette várakozásunkat. A fényes berendezés, különösen az orsók és szövegépek bámulatosan komplikált szerkezete és működése a csodálatos érzést ébresztették kiváltepen az ifjúságban. A berendezés olyan, hogy — mint az igazgató úr félig tréfásan mondta — a reggel oda hajtott bármely gyárujából este kész kabátot ölthet magára, aki ilyen különlegeséget megenged magának. A 140 szövegék egyenként erősrba került s az összes gépekkel mindaz, ami itthon beszerezhető volt, honyi gartmány. Tizenkét óra e múlt, mire a szemlést véget ért; a tanári kar kifejezven halas köszönettel az igazgató és tisztviselő uraknak szves kalauzolásért, ebédre tért a kifartat sereg. Ebből után a Perl és Társa gazdasági gépgyártat szemléltek meg, itt is gyűjtven érdekes tapasztalatokat; innen a budatini várba rándultak át s elve a kapott engedéllyel, összejárták ami nezni való volt ott: az őrtornyot, Szűnyogh Kata tragoeodájának helyét, a 48-ban leeggetett romokat stb.; kivált ez utóbbi helyen élenken tört ki a hazafias érzés a multak emlékein fölendült ifjúságok! Este 6 órakor ismét föltelepedtek a kocsikra s indultak haza, hova 10 óra tájban érkezett meg a kifartat sereg egy tanulságos és kellemes kirandulással gazdagban. A kirandulás rendezője Farczaói József szaktanárr mindenképen meg lehet az eredményen elégedve.

— **Liptó, Türocz-és Árva vármegyék izr. hitközségei,** melyek a IV. községkerületbe tartoznak, Liptó-Szt.-Miklóson f. h. 23-án alakították meg a községkerületi képviselő-tiszteletet. Az alakuló gyűlésen a következők vettek részt: Graber Samu ügyvéd, Friedman Gyula (Türocz-Szt.-Marton) Salamon Mor rabbi (Trosztin), Trosztler Vilmos (Szucsány) Politzer Bernat ügyvéd és Klein Jakab (Rozsahegy), Kohn József hitk. elnök, Grossman Ignác dr., Schlesinger Nathan dr. (Liptó-Szt.-Miklós) Róth Adolf dr. (Liptó-Ujvár), Kohn József elnök nagybözszabásu beszédben megnyitja az ülést a vendégeket szívesen üdvözölve, ramutat a harokra, melyek a zsidóság kebeleiben dálnak; reményteljesen néz a célbavett egyetemes gyűlésnek elebe, melyi hivatala lesz az ellentéteket kiegyenliteni: mert be kell következnie, mondja a józan esz uraimának az elfogultatn higgadt bíralat korszakának. A megejtett választásnak a következő eredménye lett. Kerületi elnök: Roth Adolf dr., alelnök: Politzer Bernat ügyvéd, pénztáros: Grossman Ignác dr., titkár: Schlesinger Nathan dr.; bírósági elnök: Graber Samu ügyvéd, alelnök: Klein Jakab, bíróság tagok: Kohn József, Salamon Mor rabbi, Friedman Gyula, Trosztler Vilmos. Az ülést után a vendégek tiszteletére banket volt. A legközelebbi ülés Graber S. ügyvéd inditványa folytán Türocz-Szt.-Martonban lesz.

— **Agyonütötte a fa.** E hó 20-án a bellai erdőben ismét halalos szerencsétlenség történt favágás közben. Cupan Maté 26 éves podhragyú legény egy fenálló fa alsó vastag ágat vágta le s ez a vastag ág, mikor leszakadt a törzsről, úgy ütötte fejbe a boldogtalant, hogy azonnal szörnyet halt. Koponyája egészen szét volt recsesztve. Temetése nagy részvét mellet történt meg.

— **Halalozos.** Scholtz Vilmos, Iglo város polgarmestere f. évi május 21-én, délután 5^{1/2} órakor élete 42-ik évében hosszabb szenvedés után hunyt el. Földi maradványai f. év május hó 23-án, délután 3 órakor az ag. ev. hitv. szertartása szerint az igloi sírkertben örök nyugalomra tárták Aldás és béke halmvaira.

— **Iskola-látogatás.** A beszercebea nyai tankerület kir. főigazgatója Dunay F.

amiért eddig bolondítottalak... Nem igaz nem bolondítottalak egy percek sem. Azelett sem, most sem. Mindennek vége, — bocsnag meg, felejt el Borcsa és adjon meg az Isten...

Egészen meg volt hatva, mire elmondta, amit mondani akart; most az ő szemei fényltek az odaszökött konyespepektől.

— Nem felejtém el, Peter! Soha el nem felejtém, hogy volt idő, amikor igazan szeretted. Voltam én is boldog, igen boldog és ha Virág Pannával meg lesz elegedve, ha igazan boldog lesz mellette, könnyebben megnyugszom, ami most bizony faj, hogy elvesztettem. Hanem ne felejtse el, Peter, hogy én mindenkor úgy szerettem, mint eddig szerettem... Ne felejtse el, ha talán Virág Panna nem lenne az, akinek most gondolja, — hogy Igaz Borcsa nem tud arról semmit, hogy most elhagyják mas kedveért.

Nem tudta tovább folytatni ő sem; az ő torkait is összeszorította a bűlős keserűség. Effordította kipirult arcát s ott állottak egymás mellett néman egy jó hosszú ideig. Mindegyik szeretett volna, akart volna meg valamit mondani, de mindegyik azt gondolta, hogy mit használ most mar akarmit beszélni.

Borcsa végre megfogta Péternek a kezét s megszorította, ahogy gyongye erőtelt.

— Ne vájúnak el nehezteléssel, Péter. Ha észre jutok, gondoljon reám jó szívvél. Én most áldja meg az Isten!

lett s minél jobban közeledett esküvőjük napja, annál inkább megkivánta, hogy Panna allandóan veje foglalkozzék. Réa is atragadt az asszony szenvedélyessége s nem lehetett volna különbséget tenni, hogy melyik nagyobb boldogja a másiknak.

Esküvőjükön temérek ember volt jelen. Ott volt az egész város, csak Igaz Borcsa nem. Anyira megsem tudott erőt venni magán, hogy vegig halgassa, mikor esküt tesznek arra, hogy «hoitomiglan holdidiglan» hűséges tarasí lesznek egymásnak. Nem is hitte, hogy az az asszony megtartsa azt a szent esküt.

A néző kösönység nem gondolt erre, csak a szép part latta s az volt a közvélekedés, hogy ugyancsak egymashoz ilenkek. Illeték is, mert csakugyan ritka szép par volt.

Mar aztán, hogy az a szenvedélyes asszony meg az alapjában komoly Hamveri Peti hogyan fertek össze, — az az ő dolguk; erre ki gondolt volna e pillanatan?

Magá Péter is csak hónapok multával gondolt reá, mikor mar kezdett az a benne langoló vuikán kiegni; csak hónapok multával jutott észbe, hogy mas kötelesegei is vannak az embernek; mint a mivel a feleségének tartozik. Akkor meg mikor kis leánykajuk megszületett, egészen meggötődött rajta, hogy felesége azzal a csepp kis jószággal semmit sem törődik. Pedig gyönyörű szent gyermek volt; legalább Péter szemében sebb, mint akár a polgarmester ur angyalisép unokája. (Folyt. köv.)

„Newyorki Germánia“

életbiztosító társaság
Alapított 1860-ban.

A társaság aktívái 1891. január hó 1-én 66.881.021 00 markára rúgnak, tiszta főlétsége pedig 3.721.271 15 markára.

Fennállása óta 1891. január hó 1-éig a társaság:
hálaesetektől 57 173 217 márkát
a biztosított élete idejében esedékessé vált kötvényekért 10.632.546 márkát.
életjáradékok fejében 727,061 márkát
fizetett ki.

1891. január hó 1-én érvényben lévő biztosítások 32.591 kötvény 243.616-529 márká erejéig, ebből esik Európára:

18.689 kötvény 103.237.421 márká erejéig

A társaság aktívái Európában: Ingatlan Berlinben, letétek a különböző országok kormányainál, bankoknál és kötvényekre adott kölcsönök 6.008.556 márkára rúgnak.

A társaság Magyarországon, Ausztriában, Németországban és Svájcban képviselőiségekkel bír. Díjazásait igen jutányosak és feltételei a lehető legmegtérőőbbek.

Felelősségével szolgál:

a társaság magyarországi vezérképviselőisége

Budapest, VI. Gyár-úteleza 13. sz.

Magyarországi referentiák: Pesti magyar kereskedelmi bank, Bokros Elek, Dr. Dégen Gusztáv és Dr. Neumann Armin országgyűlési képviselők. 12-12

Magyarországi szíjn

A Dreher Antal-féle kiviteli palaczkőr DIETRICH ÉS GOTTSCHLIG BUDAPEST

vagy DREHER ANTAL Kőbánya.

Csakis teljesen leülepedett, tehát tükröztette kiviteli sőr széküldése, folyton friss üvegtöltésben, a minőség hamisítatlan volta mellett kezeses vállalkatik.

Nagybani fogyasztóknak jelentékeny árengedmény.
Arjégyezékek mindenféle ingyen és bérmentve.

Feljegyztetés! Miután gyakran megtörténik, hogy idegen kezűmennyű és gyöngyöb minőségű sörök Dreher Antal kiviteli sőr cím alatt forgalomba hozatnak, a t. c. Dreher-féle kiviteli sőr fogyasztóknak a hatóságilag oltalmazott üvegcimkét, melyen a Dietrich és Gottschlig név okvetlen kell, hogy rajta legyen kiváló figyelmükbe ajánljuk.

6-6

GRIFFON
Valódi Franciaia papír
a legjobb
SZIVARKA PAPIR
ALGKERESÉTEBB
az egészségnek legbiztosabbja
ÜGYELJENEK A JEGYRE.

Gyönyörű minták ingyen és bérmentve a privát-megrendelőknök.
Mintakönyvek a szabónak bérmentelenül.

Öltözeteknek való kelmék.

Peruvien és Dosking a magas Clerus részére, előírás szerinti szövetek a csász. kir. hivatalnokok egyenruhaira. Veteránok, tüszőtűs és tornászok számára. Billiard- és játszóasztalokra való posztó; Loden kelme vízhatlan vadászkatóknak, mosószoetek, utazóplátók 4 frttól — 14-ig.

Ki jutányos áron, valódi, tartós, tiszta gyapot posztóknál akar venni, nem pedig olcsó rongyot, mely minden házaló által eladatik és aig érdemli meg a szabótját, forduljon

Stikarofsky J.-hoz Brűnben.

A kontinens legnagyobb posztó gyári raktára.

Félmillió forintot tulhaladó készletemmel és világálettemmel fogva magától értetődik, hogy sok, különféle hosszúságú maradék van raktáron, melyekből mintákat küldeni nem lehet; tehát világos család, ha czegek maradékokból mintákat ajánlanak. — Bátor vagyok a t. közönséget ilyen czegekkel óvatosságra figyelmeztetni, melyek 3-10 méteres maradékokat ajánlanak. Már az egyforma hosszúságban észrevehető a család. — Ezen maradékok dívatját mult, elkorhadtt és elalhatatlan vögekből vannak vagyis és ezen rossz árú a vételárnak normadrszet sem eri meg.

Maradékok, melyek nem telzenek, mással felcserélősenek, vagy a pénz visszaküldetik. A maradékok megrendelésénél: kérjük a hosszúságot, színt és árt megadni.

Szállítások csak utánvétellel, 10 frtot meghaladó küldemények portómentesen eszközöltenek.

Levelezés német, magyar, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven. 12-20

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“

a mely az új évvel immai 26-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közön-
seg legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyors-
sága, alaposága és sokasága, rovatának változatossága kitűnősége, a külön-
böző olvasmányok gazdag tarzaa tetek népszerűsége. A kormány körében elő-
forduló eseményekről az „Egyetertes“ olvasói értesülhetnek első sorban. Az
országgyűlési tárgyalásokról a legreálisabban, tárgyilagosan hű tudósítást egyedül
az „Egyetertes“ közöl. Barnely parthoz tartozzék is a képviselő, beszede az
„Egyetertes“-ben a legterjedelmesebben közöltek. Ez az óriási terjedelmű lap
egyszerre két homiokegyenest ellenkező irodalmi célt szolgál, mert naponként
megtalálja benne a család, a hoigyiagi a maga szépirodalmi olvasmányát a
világíródalom legkittinőbb ironak legújabb regényeiben, talál benne tarcazick-
keket legjobb romkolt, divattudósítást Parisból stb., úgy hogy nincs szépiro-
dalmi lap, mely az „Egyetertes“-nek e rovatával a versenyt kiállhatna.

S ezzel szemben ott van az „Egyetertes“-nek oldalakra terjedő politikai
és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jelentőség tekinté-
teben utóerhetetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme
az „Egyetertes“-nek, hogy az események ösmertése körül soha semminemű
tekintetektől sem hagyja magát befolyásolni, s mint teljesen független lap fölote
all mindn parterdekek és csak az igazságot szolgálja. Az egész sajtóban leg-
nagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításnak is mindenkor a partekinteteken
felülemelkedő részrehajlatlanság szerzte meg a közlésméret, mely abban nyil-
vanul, hogy az „Egyetertes“ olvasói között minden partból találunk híveket.

Az „Egyetertes“ gazdasági rovata esmsmert regy tekintelműnek urvend. A
magyar kereskedő s gazdaközönség, az iparos és vállalkozó nem szorul többé
idegen nyelvu lapra, mert az „Egyetertes“ kereskedelmi s tozsdai tudósításnak
bőségével a többi lapok mar föl sem veszik a versenyt. A kereskedő, az iparos
s a mezőgazdaja ket evtized óta tudja mar, hogy az „Egyetertes“-ben megtalálja
mindazt, amire szüksége van, s e miatt az „Egyetertes“ ma már nélkülözhet-
lenne vált mint a hazai kereskedelmi, ipar- és mezőgazdasági forgalom magyar
nyelvu vesztelapja. Ujleti dolgokozan az „Egyetertes“ a legjobban informált lap
Magyarországon.

A rendes rovatokban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedé-
lemben közölt bö tudósításokon kívül vegre csak az „Egyetertes“ 3 speciális
rovatot említhet meg, melyek országos híre tetek szert. Eze az irodalom, a
Tanügy és a Mezőgazdaság, melyek mindegyike egy-egy szaklapot képes potolni,
Aki olvasni válni keres és a világ folyasaról gyorsan és hitelesen akar értesülni-
fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS“-re,

melynek előfizetési ára: egy hora 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20
frt. Az előfizetési penzek az „Egyetertes“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatvány-
számokat a kiadóhivatal kivanatára ingyen es bérmentve küld.

Az „Egyetertes“ felelős szerkesztője es kiadóhivataladonosa:
Csávolzsky Lajos.
Az „Egyetertes“ kiadóhivatala:
Dalszínház-úteleza 1. szam.
(Az operaházzal szemben.)

Elővigyázat a ZACHERLIN bevásárlásánál.

Vevő: . . . Nekem nem kell nyilt rovar-
por, én Zacherlin-t kértém!
Jogosan is desierik ezen különleget
legjobbnak mindentéle rovarok ellen
és azért csakis hepecéttel üveget veszek, mely „Zacherl“ névvel van ellátva.

Eladási helyek a megbízó levelek szerint:

Turóc-Szt-Márton:	Soltész L.	Zsolna:	Paradovszky Rob.
	Fabry Jozsef		Waldapfel I.
	Graber M es fia		Tordy J.
Liptó-Szt-Miklós:	Palka Peter		Meizer A.
Mossóc:	Perl Janos fia		Hecht M.
Kattica:	Schulz Adolf	Tót-Próna:	Skalak G.
	Gaal Emil		Tinkó György
7-10		Turóc-Turán:	Messinger H.